

[Niels Mørk.]

utilbøjelig til at give formanden for kræftforeningen ret i hans betragtninger; i hvert fald er spørgsmålet af så stor betydning for befolkningens sundhed, at denne sag bør alvorligt overvejes.

Jeg vil slutte med at sige, at også mål-sætningen for fremtidens socialpolitik, som må være forebyggelse, omsorg, intensiv behandling og revalidering, kan jeg på mit partist vegne give ministeren fuld tilslutning til.

Søren Andersen: Debatten i dag må naturligvis føres med udgangspunkt i socialministerens redegørelse og socialministeriets budget i almindelighed, selv om de sociale problemer jo rækker videre ud, langt ind i en række andre ministres ressortområder, såsom indenrigs-, undervisnings- og arbejdsministeriets. Det drejer sig om et vældigt område — som den højtærede socialminister selv har udtrykt det: langt den største post på finansloven.

Jeg skal i mit indlæg navnlig give mig af med pensionsforholdene og med problemerne omkring børneforsorgen, medens det ærede medlem hr. P. E. Eriksen vil tage sig af en række andre problemer i forbindelse med redegørelsen.

Et budget på 4,5 milliarder kr., med fradrag af indtægter reduceret til 3,7 milliarder kr., fortæller jo noget om rækkevidden af problemerne, og her er det iøjnefaldende, at folke-, invalide- og enkepension udgør 72 pct. eller 3,3 milliarder kr.; beløbene har jo 3- og 4-doblet sig i løbet af den sidste halve snes år. Såvel stigningerne i år som de tidligere års stigninger er imidlertid ikke alene udtryk for de almindelige prisstigninger, men også for, at man inden for denne lovgivning har fået ganske betydelige forbedringer, ganske betydelige reformer, ikke mindst med hensyn til folke- og invalidepension. De økonomiske konsekvenser heraf vil også kunne mærkes i de kommende år, idet en række love sættes i kraft successivt. Jeg vil i den forbindelse nævne afviklingen af de nuværende fradragsregler inden for folkepensionen og opbygningen af det nye pensionstillæg.

Dernæst vokser antallet af ældre, som skal have pension til sin tid — årgangene over 65 år vokser således med 2-3 pct. årlig.

Vi må heraf konkludere, at vi har forpligtet os yderligere ud i fremtiden — en forpligtelse, som vi i øvrigt har været enige om i det høje ting.

Det er imidlertid karakteristisk for pensionslovgivningen, at den ikke er bygget færdig. Hvor langt er man, højtærede minister, nået med hensyn til spørgsmålet om tjenestemændenes endelige placering i forhold til den fulde folkepension? — og måske i samme forbindelse tillægspensionen? Jeg ved vel, at der er afgivet en redegørelse fra et tjenestemandsudvalg, men jeg mener også at vide, at problemet igen er hen-skudt til ny undersøgelse i et udvalg med et nyt kommissorium. Det er, som om man på det område har en tendens til at skynde sig langsomt. Jeg vil gerne have lidt at vide om, hvordan det ligger med disse problemers løsning. Under hensyn til de økonomiske forhold skal jeg afstå fra at stille krav om at få fradragsreglerne ophævet hurtigere, end den skala, vi har været enige om, er udtryk for. Men vi kan da vist være enige om, at den form, det nye pensionstillæg har fået, er irrational, idet fradraget begynder allerede ved indtægter imellem 1.500 og 3.000 kr.; så har vi jo ikke nået vor hensigt i sin tid om, at fradragsreglerne skulle være opbygget sådan, at de ikke straffede virkelyst og foretagsomhed.

I øvrigt lovede socialministeren i fjor under udvalgsarbejdet at nedsætte et tjenestemandsudvalg med henblik på pensionsområdets fradragsregler og deres afvikling. Er dette udvalg blevet nedsat? Hvor langt er det nået i sit arbejde? Jeg kunne i og for sig føje til, at man kunne ønske sig, at hele problemet om sociallovens fradragsregler blev taget op til ny og nøjere vurdering. Man er i dag nået så langt i sin spejden efter arbejdskraftreserver, at man i stigende grad ser det nyttige i at få fat i de reserver, de ældre kan være, ser det nyttige i, at de ældre samfundsborgere er interesseret i at virke, omend — sådan vil det jo være i realiteternes verden — i nedsat tempo og med nedsat timal. Det kan man ikke sige, at de fradragsregler, man har i øjeblikket, er fremmende for.

Jeg er imidlertid fuldstændig klar over, at man i det synspunkt ikke har ret til, så stort problemet nu engang er, i overvejende grad at lægge vægt på det rent økonomiske,